

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/183/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213222190
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2213222190.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a členov senátu: JUDr. Anton Jaček a JUDr. Martina Valentová, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, proti odporkyni: J. X., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX, o zaplatenie 1.798,26 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 17.12.2013 č.k. 8C/300/2013-41 - v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach, ktorými bol návrh zamietnutý a rozhodnuté o náhrade trov konania, **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd konanie o zaplatenie 116,06 Eur spolu s úrokom z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 50,- Eur od 23.10.2013 do 20.11.2013 a zo sumy 116,06 Eur od 21.11.2013 do zaplatenia zastavil, odporkyňu zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi 9,91 Eur spolu s úrokom omeškania 9,5 % ročne od 28.09.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od dňa právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol a vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, § 40 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i § 96 ods. 1 a 3, §142 ods. 2 O.s.p. Vecne súd argumentoval tým, že vzhľadom na to, že právny vzťah medzi účastníkmi konania bol založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere, skúmal, či táto zmluva má všetky náležitosti, ktoré vyžadujú príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd po preskúmaní predmetnej zmluvy poukázal najskôr na to, že zo žiadosti ani z oznámenia nevyplýva, či bola vlastne uzavretá zmluva o úvere, alebo zmluva o revolvingovom úvere. Navrhovateľ v návrhu uvádza, že bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere. Žiadosť je označená ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere. V samotnej žiadosti v časti 5 sa uvádza - dlžník žiada o poskytnutie úveru. Neskôr zasa sa uvádza revolving. V žiadosti o poskytnutie úveru vyplnenej odporkyňou, jej časť 6, v čase jej podpisu vyplnená nebola. Údaje v tejto časti sa dopĺňajú až po tom, čo veriteľ posúdi predložené listiny a vypracuje oznámenie o schválení úveru. Navyiac to vyplýva aj z dátumu vystavenia oznámenia, dátumu uvedeného na splátkovom kalendári a tiež z dátumu podpisu na zmluve

zo strany navrhovateľa, v ktorých je všade uvedený dátum 14.9.2010, pričom žiadosť o poskytnutie úveru odporkyňa podpísala dňa 3.9.2010 a navrhovateľ ju podpisom a doplnením jej časti 6 označenej ako údaje o schválenom revolvingovom úvere prijal dňa 14.9.2010. Skutočnú výšku schváleného úveru a revolvingu sa odporkyňa mala možnosť dozvedieť až po tom, čo jej bola žiadosť/zmluva zaslaná v jednom vyhotovení spolu s oznámením o schválenej výške úveru a so splátkovým kalendárom. V čase podpisu zmluvy tak odporkyňa ako spotrebiteľ nemala reálnu možnosť zistiť presnú výšku úveru, ktorý jej mal byť v budúcnosti poskytnutý. Nemala možnosť pred podpisom zmluvy sa ani oboznámiť s obsahom splátkového kalendára, datovaného o 11 dní po tom, čo odporkyňa podpísala zmluvu, až dňom 14.09.2010.

Zmluva podľa súdu prvého stupňa ďalej neobsahuje náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2, písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, lebo neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru. V zmluve síce je uvedená doba trvania zmluvy, ale nie je uvedená konečná splatnosť, pričom toto zákonné ustanovenie vyžaduje okrem doby trvania zmluvy aj konečnú splatnosť, teda dve náležitosti a tu je len jedna. Neobstojí tvrdenie navrhovateľa, že tento údaj zmluva obsahuje splátkový kalendár, aj oznámenie a je to uvedené aj v časti 4 bod 4.5. Dôležité je, že navrhovateľ nemal splátkový kalendár ani oznámenie pre odporkyňu ako dlžníčku k dispozícii pri podpise zmluvy z jej strany, teda dňa 3.9.2010, lebo ich mal k dispozícii až dňa 14.9.2010. V zmluve absentuje aj náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, č. 129/2010 Z.z., lebo zmluva v čase podpisu odporkyňou neobsahovala údaj o celkovej výške úveru, tento údaj bol k dispozícii až dňa 14.9.2010, teda 11 dní po tom čo zmluvu podpísala odporkyňa. Mala právo v deň podpisu zmluvy vedieť, či dostane úver vo výške ako žiadala, v sume 1 500,- Eur alebo revolving v sume 858,31 Eur, ako jej neskôr, ale už po podpise zmluvy oznámil navrhovateľ. Neobstojí argumentácia navrhovateľa, že mal právo znížiť úver. Ide o dojednanie jednostranné a absolútne neplatné, lebo odporuje zákonnej úprave zák. o spotrebiteľských úveroch, ktorá jednoznačne vyžaduje ako jednu z podstatných náležitostí aj výšku úveru. Rovnako absentuje aj náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, lebo nie je uvedená výška splátok istiny, výška splátok úroku, výška splátok poplatkov. Nevyplýva to zo zmluvy ani zo zmluvných dojednaní. V splátkovom kalendári tieto údaje síce obsiahnuté sú, ale aj tu platí, že až po tom, čo zmluvu podpísala odporkyňa, čiže v čase podpisu zmluvy tieto údaje k dispozícii nemala a neboli súčasťou zmluvy. Úver je tak bez úrokov a bez poplatkov a tým daný nárok navrhovateľa na zaplatenie iba toho, čo reálne odporkyni poskytol, teda sumu 1 500,- Eur a nič viac. Odporkyni zasa vznikla povinnosť vrátiť navrhovateľovi iba výšku poskytnutého úveru, teda sumu 1 500,- Eur a to bez akéhokoľvek navýšenia o úroky a poplatky (vrátene poplatku za možnosť odkladu splátok v sume 222,95 Eur), ktorú jej vlastne navrhovateľ ani nevyplatil, ako to vyplýva nielen z karty klienta, ale aj zo samotného vyjadrenia navrhovateľa. Zo sumy úveru 1 500,- Eur si navrhovateľ odpočítal a tým túto odporkyni nevyplatil, preto ju navrhovateľovi nedlhuje. Navrhovateľ tak nemal právo na tento poplatok pre absenciu 4 podstatných náležitostí zmluvy. Okrem toho odporkyňa zaplatila navrhovateľovi v splátkach sumu 1 267,14 Eur, preto zo sumy úveru 1 500,- Eur dlhuje navrhovateľovi na úver už iba sumu 9,91 Eur, pri zohľadnení zadržanej sumy poplatku 222,95 Eur. Z tejto dôvodnej sumy je povinná zaplatiť aj úroky z omeškania od dňa vzniku omeškania do dňa úhrady dlhu, lebo s jej plnením sa dostala do omeškania. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol, teda v časti nad priznanú sumu istiny úveru, pri zohľadnení čiastočného späťvzatia a zastavenia konania, spolu s úrokmi z omeškania, z tej ktorej nedôvodnej časti.

Navrhovateľ tak mal vo veci úspech v časti nároku v sume 9,91 Eur s príslušenstvom, a tým neúspech v jeho zvyšnej časti. Z porovnania úspechu a neúspechu účastníkov tak vyplýva, že navrhovateľ mal neúspech v miere oveľa vyššej ako ho mala odporkyňa, preto o náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., odporkyni v konaní však žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku, výlučne v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že vyhovie návrhu v rozsahu, v ktorom bol zamietnutý a prizná mu náhradu trov konania. Ako odvolací dôvod uviedol dôvod obsiahnutý v § 205 ods. 2 písm. a), c), d) a f) O.s.p. Vyslovil názor, že súd prvého stupňa nesprávne, v rozpore s obsahom zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania a v rozpore so zákonom uzavrel, že úver

poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere by mal byť bezúročný a bez poplatkov. V prvom rade namieta postup súdu, kedy ten nedôvodne spája mechanizmus uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere s otázkou splnenia náležitostí tejto zmluvy. Predmetná zmluva všetky zákonom predpísané náležitosti obsahuje a pre posúdenie tejto otázky je rozhodujúci obsah uzavretej zmluvy. Ohľadne údajne chýbajúcej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. uvádza, že je nesporným faktom, že odporkyňa svojou žiadosťou požiadala o poskytnutie úveru v určitej výške a za stanovených podmienok a súčasne uviedla aj prípadnú výšku revolvingu. Prípadnú preto, lebo poskytnutie revolvingu je závislé na splnení určitých podmienok. Z bodu 5 a následne z bodu 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru vyplýva, aká je výška úveru a aká je výška revolvingu. Teda čo je čiastka úveru a čo je revolvingu, ktorý môže byť poskytnutý len pri splnení podmienok podľa čl. 4 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva teda jednoznačne definuje, čo je jej predmetom, o aký úver ide. Rovnako nie je správnym ani záver súdu, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona, teda dátum konečnej splatnosti úveru. Požiadavka na uvedenie konečnej splatnosti úveru je splnená, pretože zmluva obsahuje stanovenie dátumu splatnosti poslednej splátky, teda určuje deň, kedy má byť úver splatený poslednou splátkou. Tento údaj pritom vyplýva nielen z oznámenia veriteľa dlžníkovi o schválení úveru, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, ale aj zo samotného splátkového kalendára. Súd tiež nesprávne tvrdí, že zmluva neobsahuje uvedenie výšky úveru a jeho meny, keďže revolving je možné čerpať opakovane, potom pre prípad čerpania revolvingu nie je možné celkovú výšku úveru extraktne vyčíslieť. Namieta tiež správnosť záverov, podľa ktorého by zmluva nemala obsahovať určenie počtu splátok, dátum ich splatnosti, ako aj ich výšku. Z prílohy zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že uvedené údaje sú presne a v prehľadnej forme obsiahnuté v splátkovom kalendári k zmluve o revolvingovom úvere. Tvrdí preto, že závery súdu o chýbajúcich náležitostiach v zmluve vychádzajú z nesprávnych skutkových zistení a úver poskytnutý odporkyňi súd nesprávne posúdil ako úver bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o sumu 222,95 Eur, táto nie je poplatkom, úrokom alebo nákladom, ktorý by spotrebiteľ musel platiť, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Nejde ani o platbu podľa zmluvy o úvere. Ide o odplatu v zmysle samostatne uzavretej Dohody o poskytnutí služby, ktorej uzavretie nemá žiadny vplyv na uzavretie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, poskytnutie úveru, či trvanie zmluvy. Dohoda o poskytnutí služby je síce doplnkovou službou, ale jej vznik nie je podmienkou na získanie úveru, či jeho získanie za dohodnutých podmienok. Teda odplatu vo výške 22,95 Eur nebola odporkyňa povinná platiť nielen ako podmienku, či predpoklad uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, ale ani ako následok jej uzavretia. V tejto súvislosti odvolateľ odkázal aj na citáciu ust. § 11 ods. 1 písm. b) a § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. a uzavrel, že odplata za službu podľa dohody o poskytnutí služby nie je súčasťou celkových nákladov v zmysle § 2 písm. g) citovaného zákona. Zaplatenie odplaty je nezávislým od toho, či je úver bezúročný alebo bez poplatkov. Ust. § 11 ods. 1 písm. b) sa na danú odplatu nevzťahuje. Z jeho strany tak nedošlo k žiadnemu ponechaniu si danej sumy, predmetná suma bola uhradená formou započítania nároku odporkyňi na vyplatenie úveru s jeho nárokom na zaplatenie tejto odplaty. Započítaním síce došlo k zániku jeho nároku na zaplatenie uvedenej odplaty, ale nárok na vrátenie úveru zostal zachovaný. Ďalej odvolateľ v podanom odvolaní namietal zamietnutie nároku na zmluvnú pokutu. Tu je však potrebné poukázať na to, že zmluvná pokuta nebola nárokom uplatneným v tomto konaní a súd prvého stupňa o nej ani nerozhodoval.

Odporkyňa odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a), c) d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Predmetom odvolacieho konania vymedzeným odvolacími dôvodmi navrhovateľa bolo vyriešiť otázku, či predmetná zmluva o úvere obsahuje zákonom predpísanú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. a), f), g) a k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom v konaní nebolo sporné, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola dňa 14.9.2010 uzavretá Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, ktorá je svojím charakterom zmluvou spotrebiteľskou a spravuje sa normami práva Slovenskej republiky slúžiacimi na ochranu spotrebiteľa, medzi inými i zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

V zmysle § 9 ods. 2 písm. a), f), g) a k) v čase uzavretia zmluvy účinného zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať i druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyššie cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

V zmysle § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

Zo zmluvy účastníkov konania označenej ako Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100030684 zo dňa 14.9.2010 z jej časti 5 označenej ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere v Eur sa uvádza, že dlžník žiada navrhovateľa o poskytnutie úveru. Poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1 500,- Eur. Mesačná splátka 85,15 Eur. Splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 36/25. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 3 065,40 Eur. Predpokladaná RPMN za úver 70,00 %. Poskytnutá čiastka revolvingu 858,31 Eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,27%. Ročná úroková sadzba revolvingu 60,27 %. Z časti 6 zmluvy označenej ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere v Eur, vyplnenej navrhovateľom po podpise zmluvy, resp. návrhu na uzatvorenie zmluvy sa uvádza poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1 500,- Eur. Mesačná splátka 85,15 Eur. Splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 36/25. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 3 065,40 Eur. RPMN za úver 67,70 %. Poskytnutá čiastka revolvingu 858,31 Eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 56,09 %. Ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 %.

Posúdiac vyššie citované ustanovenia zmluvy za použitia výkladu v zmysle cit. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako prvostupňový, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Vyššie citované v časti zmluvy 5 a 6, konkrétne uvedenie výšky mesačnej splátky, počet splátok a ich splatnosť obsahujú iba určenie výšky, počtu a termínov splátok úveru. V tomto texte nie je obsiahnutý žiaden údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona. Text neuvádza konkrétnym údajom ani splatnosť prvej splátky a predovšetkým vôbec neobsahuje žiaden údaj, ktorý by sa dal považovať za konečnú splatnosť úveru. Odvolací súd uzatvára, že s poukazom na znenie týchto ustanovení nepostačuje a nie je rozhodujúce, že z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere by bolo možné dátum konečnej splatnosti vypočítať (tu možno aj s ťažkosťami, keďže v zmluve nie je s určitosťou uvedená splatnosť prvej splátky) keďže zákonodarca v citovanom ustanovení výslovne vyžaduje, aby zmluva obsahovala konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, čo v danom prípade splnené nebolo. V zmluve o spotrebiteľskom úvere nemusí byť nutne uvedený iba konkrétny dátum konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, keď konečná splatnosť môže byť v zmluve určená i iným spôsobom ako uvedením dátumu, avšak takým, ktorým je nesporne a jednoznačne určiteľný - vypočítateľný dátum splatnosti poslednej mesačnej splátky. V predmetnej zmluve ale údaj o konečnej splatnosti úveru nie je uvedený žiadnym spôsobom. Ak by súd prijal argumentáciu odvolateľa,

že konečná splatnosť úveru sa dá vypočítať, tak potom údaj konečnej splatnosti úveru by nemusel byť obsiahnutý v žiadnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, pretože ak sa v nej uvedú základné náležitosti iba podľa písm. k) citovaného zákona, dátum konečnej splatnosti úveru je vypočítateľný vždy.

Pokiaľ sa odvolateľ odvoláva na splátkový kalendár, resp. na oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, z ktorých termín konečnej splatnosti úveru má tiež vyplývať, tu nie je dôvod nestotožniť sa s argumentáciou súdu prvého stupňa, podľa ktorej je potrebné vychádzať z toho, že splátkový kalendár, ani oznámenie veriteľa o schválení dlhu navrhovateľ nemal pre odporkyňu ako dlžníčku k dispozícii pri podpise zmluvy z jej strany, teda dňa 3.9.2010, ale až dňa 14.9.2010. Odporkyňa tak tieto listiny nemala k dispozícii ku dňu, kedy zmluvu podpísala, teda nemala možnosť sa pred podpisom zmluvy s nimi oboznámiť, preto nemôžu tvoriť prílohu zmluvy, ako na to odkazuje bod 7 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere navrhovateľa (tu konkrétne oznámenie veriteľa o schválení dlhu).

Keďže potom s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, v zmysle citovaného ust. § 9 ods. 2 písm. f) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, je nevyhnutné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, pričom podľa dokladov predložených navrhovateľom, v konaní nesporovaných, tento poskytol odporkyňi úver vo výške 1 500,- Eur (prevedená suma 1 277,05 Eur po odpočítaní sumy 222,95 Eur ako odplaty za možnosť odkladu splatnosti splátok úveru), táto dosiaľ uhradila sumu 1 267,14 Eur (doklad predložený navrhovateľom z č.l. 10 spisu), bol preto dôvodným návrh navrhovateľa len v rozsahu sumy 9,91 Eur s príslušenstvom, ktorú mu súd prvého stupňa aj priznal.

Keďže už len absencia vyššie uvedenej obligatórnej náležitosti zmluvy má za následok to, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, bolo by už nadbytočným a v rozpore so zásadou hospodárnosti občianskeho súdneho konania zaoberať sa i ďalšími dôvodmi bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že v prípade sumy 222,95 Eur nejde o poplatok, ktorý by spotrebiteľ musel platiť, aby získal spotrebný úver, pričom nejde ani o platbu podľa zmluvy o úvere, pričom má ísť o odplatu za poskytnutú službu podľa samostatnej Dohody o poskytnutí služby, ktorá je službou doplnkovou, ktorej vznik nie je podmienkou získania úveru a odporkyňa ju nebola povinná platiť, tu odvolací súd uzatvára nasledovné:

Celá konštrukcia služby odkladu splátok a odplaty za ňu ako je uvedená v čl. 8 zmluvy je neprijateľná, výrazne zhoršujúca postavenie dlžníka - odporkyne ako spotrebiteľa a preto ako neprijateľná v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Tento záver zodpovedá skutočnosti, že podľa dojednaní si navrhovateľ - veriteľ odplatu vyúčtováva v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, či odporkyňa bude mať o takúto „službu“ záujem alebo nie, resp. či jej bude poskytnutá alebo nie /na jej poskytnutie nemá odporkyňa - dlžník podľa dojednaní zmluvného dojednania právny nárok/ a odmena ako taká je navyše i neprimerane vysoká, keď jej suma 222,95 Eur takmer dosahuje sumu troch splátok, ktoré môžu byť odložené (3 x 85,15 Eur t.j. 255,45 Eur). Navrhovateľ - veriteľ preto nemal právo na takúto odplatu a preto aj neoprávnene takúto svoju neexistujúcu pohľadávku započítal na pohľadávku odporkyne na poskytnutie úverovej sumy 1 500,- Eur. V tomto zmysle je potom potrebné za odporkyňu skutočne čerpanú sumu úveru považovať sumu 1 277,05 Eur, ktorá jej bola vyplatená. Keďže na túto sumu úveru už odporkyňa navrhovateľovi preukázane zaplatila sumu 1 267,14 Eur, je povinná zaplatiť navrhovateľovi už len priznaných 9,91 Eur s príslušenstvom.

Ďalšie odvolacie argumenty navrhovateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu navrhovateľa zaoberajúcu sa ďalšími, podľa súdu prvého stupňa absentujúcimi, podstatnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere

účastníkov, už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

Odvolací súd potom rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom zamietajúcom výroku, včítane výroku o trovách konania, s poukazom na konštatované, ako vecne správny, s použitím § 219 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní bola plne úspešná odporkyňa a preto jej v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešnému navrhovateľovi. Keďže ale odporkyňa si právo na náhradu trov odvolacieho konania návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila (podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli), odporkyni nebola náhrada trov odvolacieho konania priznaná.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.